

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi polji in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/2 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLV.

V Ljubljani, 26. velikega serpana, 1892.

List 35.

Pozdrav

p. n. udeležiteljem I. Slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani 29. in 30. avg. 1892.

Poklanja Radoslav.

Pozdravljam Vas z duše unete,
Pozdravljam s srcem globočim,
Pogunne kerščanske očete
S Slovenije vsih pokrajin!
Kaj gnalo vas v belo Ljubljano,
Slovensko-katoliški možje?
To daleč po svetu je znano:
Vas gnalo je verno srcé.

Došli ste spoznati očitno:
Za vero, najdražji zaklad,
Stojite, serčno, stanovitno,
Ne zmaja vas pekla napad,
Za vero letó kervaveli
Očetje so sto in sto let,
Od njih smo mi čisto sprejeli,
Da mlajšim zročimo jo spét.

Dospéli v slovensko sredino,
Prišli na katoliški ste shod,
Ker ljubite res domovino,
In dragi Slovenski naš rod,
Pozdravljeni bratje preblagi!
Namen naš je vzvišen in čist,
Ker: Veri, Sloveniji dragi,
Veršilo se vse bo v korist!

Naš zbor je vesel blagoslovil,
Najviši cerkveni Vladoar;
Ljubezni nas vse zagotovil,
Slovencem naklonjen vsigdar;

Zató serce gorko nam vdarja,
Za geslo preslavno gori,
Za vero, za dom, za cesarja!
Slovinci smo bili, — smo vsi!

Slovenija, bodi vesela!
Dokler imaš tacih sinov;
Ne boj se protivnikov žrela,
Ne boj se sovražnih duhov!
Zvestó domoljubni Slovencec
Za vero kot skala bo stal;
Vil častni, ti majka, bo venec!
Bo Avstrije biser svital.

Pozdravljam, oj Slave vas sini!
S Slovenije vsih pokrajin;
Ljubezen nas tukaj edini,
Ki vžgal v nas jo Božji je Sin;
Ljubezen resnična, detinska,
Naj vodi naj diči naš shod,
Kerščanska ljubav materinska,
In vspéh bode dal nam Gospod!

Letno poročilo ljubljanske bratovščine za vedno česčenje presv. Rešnj. Telesa in za opravo ubožnih cerkev.

Pretresljivi čudež božje ljubezni je, da naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus v presv. Zakramentu osebno prebiva v vsaki župniji, kolikor jih je v katoliški Cerkvi. Na oltarji župne (farne) cerkve se daruje za svoje ljudstvo, da bi od njega odvernili šibe pravice božje. Iz tabernakeljna farne cerkve pa razliva skrivnostni studenec milosti in zveličanja. Ako žarek nebeške luči razsvetli tmine

grešne duše, v tabernakeljnu je solnce, iz katerega ta žarek izhaja. Ako nebeška tolažba rosi v porterto serce, ako se zabrani kaki greh, ako se duša čuti vzdignjeno k nebeškim željam, navdahnjeno z zveličavnimi mislimi, ji to prihaja iz sladkega Serca Jezusovega v tabernakeljnu. Od tod k sebi vabi Gospod vse, ki so obloženi; od tod podaja svojo pomoč vsem, ki se mu z zapanjem približajo.

Kakor pa pred tabernakeljnom noč in dan gori „večna luč“ v znamenje žive vere, čiščenja in neugasljive ljubezni vernikov, tako bi pred sv. tabernakeljnom po vsi pravici goreče duše imele vedno moliti in častiti presv. Zakrament. Iz tega spoznanja je pricvetla naša bratovščina, ki ima namen, buditi in vneti v vernikih božje čiščenje, katero so kristjanje dolžni skazovati Zakramentu presv. Rešnj. Telesa, in tako nekoliko zadostovati za nečasti, ki se Gospodu tolikrat godé v tej skrivnosti njegove ljubezni. In res, bolj in bolj se zavedajo pobožne duše, da je sveta dolžnost, tako sodelovati k čiščenju presv. Rešnj. Telesa, in ljubezen z ljubeznijo povračevati. Gospod sam je, kateri v srcih vernikov vžiga ta ogenj ljubezni, ki ga je na ta svet prinesel. To očitno kaže vedna rast naše bratovščine, k kateri je v preteklem letu zopet pristopilo 2185 novih udov, tako da jih je vanjo že 52.444 vpisanih.

Naša bratovščina si pa tudi prizadeva, v čast presv. Zakramentu, ki se shranjuje v tabernakeljnih župnih cerkev, taiste preskerbljevati z bogoslužbeno opravo, zlasti ubožniše cerkve, ki si same ne morejo napraviti dostojnih paramentov. V ta namen darujejo bratovski udje majhne letne doneske, kateri so pa vendar pri velikem številu udov v preteklem letu znesli 6239 gld. 30 kr. S pomočjo teh milih darov je bratovščina v prid ubožnim cerkvam mogla napraviti 15 pluvijalov, 60 mašnih plaščev, 20 velumov za blagoslov z Najsvetejšim, 3 antipendije, 3 plaščike za na ciborij, 40 raznih stol za obhajila, pridige in spovednice, 25 obhajilnih burz s plaščiki, 20 oltarnih blazinic za mašne bukve, 50 mašnih sraje, 106 humeralov, 56 prepasov (cingulov), 50 koretljev, 100 korporalov, 100 pal, 200 rutic za kelih (purifikatorjev) in 150 rutic za lavabo.

Ker je bila imenovana miloščina nekoliko obilnejša kakor v prejšnjih letih, so se pri večini pluvijalov in mašnih plaščih napravili namesto svilnatih zlati obrobki, da bi se v tem oziru bolje ugajalo ljudskemu okusu.

Vsi ti paramenti so bili, preden so se razposlali potrebnim cerkvam, v navadnih prostorih tukajšnjega Uršulinskega samostana očitno v ogled postavljeni bratovskim udom in dobrotnikom, ka-

terim se tudi tem potom izreka priserčna zahvala za blago pripomoč pri izdelovanji, razpostavljanji in razpošiljanji imenovanih bratovskih daril. Razdeljeni so pa bili ti paramenti z ozirom na prošnje bratovščini poslane tako, da je dobila:

1. Ternovska cerkev v Ljubljani: 1 velum, 2 oltarni blazinici.
2. Uršulinska cerkev v Ljubljani: 1 velum.
3. Špitalska cerkev v Ljubljani: 1 velum.
4. Cerkev Jezusovega presv. Serca v Ljubljani: 1 pridigarsko štolo.
5. Sv. Florijana cerkev v Ljubljani: 1 mašni plašč.
6. Semeniška kapela v Ljubljani: 3 koretlje, 3 humerale, 1 cingul.
7. Kapela Marijanišna v Ljubljani: 1 mašni plašč.
8. Kapela Jozefinišna v Ljubljani: 1 mašni plašč.
9. Ig: 3 albe, 6 humeralov, 3 cingule, 1 obhajilno burzo.
10. Št. Vid nad Ljubljano: 1 mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
11. Polje: 3 koretlje, 1 obhajilno burzo, 9 korporalov, 9 pal, 14 purifikatorjev, 11 rutic za lavabo.
12. Sostro: 1 mašni plašč.
13. Sora: 1 antipendij.
14. Golo: 1 pluvijal.
15. Št. Jakob ob Savi: 1 mašni plašč.
16. Škofja Loka: 1 pluvijal.
17. Poljane: 1 mašni plašč.
18. Trata: 1 mašni plašč.
19. Sorica: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
20. Leskóvca: 3 koretlje.
21. Reteče: 3 albe, 6 humeralov, 3 cingule.
22. Bukovšica: 1 mašni plašč.
23. Št. Lenart: 1 velum.
24. Selce: 1 mašni plašč.
25. Cerklje pri Kranju: 1 velum.
26. Smlednik: 1 mašni plašč.
27. Križ pri Jeržiču: 1 mašni plašč.
28. Podbrezje: 3 koretlje.
29. Mavčiče: 1 pluvijal.
30. Goriče: 3 albe, 6 humeralov, 3 cingule, 1 obhajilno štolo.
31. Zgornja Besnica: 1 pluvijal.
32. Št. Juri pri Kranju: 1 mašni plašč.
33. Grad: 1 mašni plašč.
34. Breznica: 1 mašni plašč.
35. Ljubno: 1 pluvijal.
36. Fužine: 1 pluvijal.
37. Lesce: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifik., 9 rutic za lavabo.
38. Kamna gorica: 1 obhajilno burzo in štolo, 1 štolo za spovednico.
39. Leše: 2 oltarni blazinici.
40. Dobráva: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifik., 9 rutic za lavabo.
41. Srednja vas Bohinjska: 2 oltarni blazinici.
42. Goričica: 1 mašni plašč, 1 velum.
43. Nevlje: 1 mašni plašč, 3 koretlje, 1 štolo za spovednico.

44. Špitalič: 1 mašni plašč.
 45. Stranje: 1 velum, 6 korporalov, 6 pal, 9 rutic za lavabo, 12 rutic purifik.
 46. Mekine: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 cingule.
 47. Selo pri Kamniku: 1 mašni plašč.
 48. Zgornji Tuhinj: 1 velum.
 49. Tunjce: 3 albe, 6 humeralov, 3 cingule, 5 korporalov.
 50. Rova: 1 mašni plašč.
 51. Verhpolje pri Moravčah: 1 velum.
 52. Zagorje ob Savi: 1 mašni plašč.
 53. Čemšenik: 1 mašni plašč.
 54. Št. Lambert: 1 mašni plašč.
 55. Šv. Helena: 2 oltarni blazinici.
 56. Blagovica: 1 obhajilno štolo, 6 pal.
 57. Sava: 3 albe, 6 humeralov, 3 cingule.
 58. Šmarije: 1 velum.
 59. Žalina: 1 mašni plašč.
 60. Št. Jurij pri Šmariji: 1 mašni plašč.
 61. Lipoglav: 1 velum.
 62. Zagradec: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 cingule.
 63. Šmartno pri Litiji: 1 mašni plašč.
 (Dalje nasl.)

Modroversko kermilo zdrave omike.

(Dalje.)

IX. Poglavje.

O cerkveni veljavnosti v verskih rečeh.

28.

Vsa pokorščina, ki se ne vjema z namenom predstojnika, kateri veleva, je prava nepokorščina; kakoršno je povelje, tako mora biti podverženje. Cerkev pa tirja od svojih otrok popolno podveržnost pod razsodbe, s katerimi n. pr. sodi cerkvene knjige in njihove spisatelje.*) Kako se tedaj zлага ta resnična podveržnost, katero je vsak vernik dolžan sv. Cerkvi, ako hoče se ločiti v pokorščino prava in dejanja (juris et facti), kar je pa napuhnjena prebrisanost večkrat le zato iztuhtala, da bi se izvila apostoljskim določbam? Sam sebe tedaj slepari, kateri se méni Cerkvi pokornega, kadar molči, gledé dejanja pa se njenemu razsojenju v duhu ne podverže.

29.

Ne, golo molčanje, z oblubo ničesa govoriti in ničesa pisati proti cerkvenim razsodbam zastran kacega verozadevnega dejanja ne zadostuje nikakor pokorščini, ktero tirja sv. Cerkev od svojih otrok v takem prigodku. Teodoret hoče molčati zastran dejanja Nestorjevega, t. j., on neče preiskovati

*) Si quis non anathematizat animo et ore omnes, quos anathematizat Ecclesia, condemnatus sit. Con. Lat. 2.

in razlagati, je li spisi tega patrijarha učijo dve osebi v Kristusu. Cerkev ni privolila temu ovinku, marveč je tirjala, da izobči Nestorija in njegove spise, ináče ga ne sprejme v svoje občestvo. Sleparija in ohola pretveza je vse zagotovljanje, da se molči iz spoštovanja. Kerščanska ponižnost ne dopušča nikoli, da bi kdo svojo posebno misel stavil na misel vesoljne Cerkve.

Theodoretus dixit: anathema Nestori et ei, qui non dicit Dei genitricem virginem Mariam: Gloriosissimi iudices dixerunt: Omnis iam dubitatio de Theodoro est soluta... Omnes reverendi episcopi clamaverunt: Theodoretus dignus est sede. Conc. Calc.

30.

Kdor sicer prosto podpiše kak apostoljski ukaz, kateri pobija več stavkov posnetih iz kake knjige v smislu pisatelja.*) v duhu pa se podverže le gledé prava zastran dejanja:***) pa si naloži samo spoštovalno molčanje, je lažec, ker oni laže, kateri z namenom drugega prekaniti govori in ravna drugač kot misli.

31

Verujmo z večino bogoslovcev, da J. Kristus nikoli ne zapusti svoje Cerkve v razsodbi, s katero sodi o smislu knjig verozadevnih. Ta resnica je sad druge, hranjene v verski zalogi. Zares je slovesno izrečen in obče priznan nauk, da je Cerkev nezmotljiva v razlaganji izročila.***) Tako je terditi nauk ob enem, da je nezmotljiva tudi v pretresovanji in v pregledovanji cerkvenih knjig, izišlih v raznih vekih, ker ravno s temi pretresovanji razločuje resnično izročilo, in ker sredstvo, ki ni varno pred zmoto, ne more gotovo voditi k spoznanju resnice. — Hočeš, nečeš, moraš tedaj potegniti po eni teh dveh poti: ali verovati, da se Cerkev nikoli ne zmoti v pretresovanji verozadevnih knjig; ali pa misliti, da se lahko zmoti v razlaganji izročila. Ta druga pot pa nasprotuje vernosti.

(Dalje nasl.)

Moje spreobrnjenje.

(Dalje.)

Obiskanje pri Mariji.

Danes, ko se pe celem katoliškem svetu praznuje prekrasni praznik brezmadežnega spočetja Device Marije, počastil jo bodem tudi jaz

*) t. j., zaverže zmote, ktere cerkev pobija po svojem pravu.

**) t. j., ne podverže se v tem, da bi te zmote dejansko ali zares zavergel v tej knjigi in samo molči gledé tega.

***) v širjem smislu, to je, v sv. pismu in ustnem izročilu.

s tem, da sprejemem sv. zakramente in da grem na večer molit pred njen oltar.

Ko so bili na večer vsi cerkveni obredi končani, pokleknil sem pred podobo žalostne Matere Božje in razkril ji svojo boječnost, pa tudi svoje zaupanje:

Devica Marija! Dobro vem, kdo si Ti in kaj sem jaz, in vendar si upam stopiti pred Te. Črne misli mi rojé po glavi in me ne pusté govoriti. In vendar! Otrok se zateka v vseh težavah k svoji materi. Marija, ti si moja mati, zatorej se zatekam k Tebi, oh ozdravi bolezní moje duše! Reci eno samo besedo Jezusu, in dovolj bode: saj vem, da ne moreš videti svojega otroka v tako žalostnem stanju.

Bojim se, da bom pogubljen zaradi svojih grehov! Kedo naj me reši, kedo naj mi odvzame strah, če ne Ti, Marija, Kraljica nebes, mati moja, vladarica mojega serca! Otrok sem še, še-le prerojen v sveti veri: potreba mi je toraj matere. Ti, mati moja, poravnaj moj strah, in glej, da se ne bodem preveč bal. Spovedal sem se sicer, toda sem se-li dovolj kesal za svoje grehe? Spovednik mi je dejal, naj bom miren. On, ki je bil vedno kreposten, njemu je lahko to reči. A meni? Nove solzé zalivajo mi oči? Naj se najprej razjokam in potem bodem molil dalje.

Presveta Devica Marija! Cerkev Te imenuje Kraljico nebes in časti Te kakor priprošnjico pri Bogu. Mojih grehov je več kot bilk na zemlji in kot peska ob morju. Moji grehi so bolj črni kot oglje in bolj rudeči kot škerlat. Zanimarjal sem na vse načine zapovedi Gospodove ter jih prelamljal. In vendar bi sedaj rad živel kot goreč tvoj častitelj in dober kristijan. Sprosi mi tedaj, o Marija, mati Božja, to milost od svojega sina Jezusa Kristusa.

Drugo obiskanje.

Dober sin ne more ne en dan živeti brez svoje matere. Zatorej se zatekam zopet k svoji materi, k Tebi, o Marija! Ne vem, kaj bi ti rekel, ali kaj bi te prosil, ker sem še novinec, in vendar bi ti rad ugodil. Ti tedaj polagaj mi na usta besede.

Marija, Ti si najsrečnejša in vendar največ terpeča mati. Ah, kakí občutek je moral vender biti, stisniti pervikrat na persi novorojenega Jezusa, besedo, ki je mesó postala. Veselim se, da Te je doletela tolika sreča. Sprosi mi tedaj od svojega Sina milost, da ti morem verno služiti vse svoje življenje. Hvaležen ti bodem na veke.

A ti, Marija, si tudi največ preterpela kot mati. Če bi človek hotel spoznati Tvoje bolečine, čutiti bi moral, kako da si ljubila svojega Jezusa.

A to smertnemu človeku nikakor ni mogoče! Manjka mi besedi, da bi izrazil veličino tvojih bolečin. Najprimernejše zdé se mi pač besede sv. Cerkve, s katerimi se le-ta spominja tvojega terpljenja: „O vi vsi, ki hodite tod mimo po cesti, vidite in glejte, če so vaše bolečine take, kot moje.“ Ali pa: „O vi vsi, ki živite na zemlji, glejte, če je kdo, ki je toliko terpel ali terpi, kakor jaz!“ Ah, spolnile so se besede Simeonove: „Tuam ipsius animam pertransibit gladius.“ Tvoje terpljenje bilo je zedinjeno s terpljenjem Jezusovim. Ah, in tudi jaz bil sem vzrok tvojega terpljenja. Kaj naj rečem? Odpusti mi, o Marija! Sulice, ki so prebodle tvoje serce presunjajo sedaj moje. Pošlji mi bolečin, da terpim, kajti rad bi postal Tvoj sin, sin žalostne Matere Božje. Pošlji mi tuge: rad jih sprejemem, da zamorem postati Tvoj sin. Me li sprejmeš za tacega? ... Hvaležen Ti bodem vekomaj!

(Dalje nastl.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Nekaj s poštenega dijaškega popotvanja.
Oprostite, da Vam do sedaj še nisem pisal. Ravno se nam prav dobro godi v Kanalu. Šli smo iz Ljubljane 17. t. m. popoldne v Radoljico, tam smo se napotili peš v Ribno k g. učitelju V., ki nas je prav gostoljuno sprejel ter nas tudi na Bled peljal in nam mnogo razkazal. Drugo jutro po zajuterku jo mahnejo mimo Zaspega na Radovno, kjer smo ogledali veličastni slap. Ker je pa vedno hudo deževalo, smo šli naravnost na postajo v Jesenice in z vlakom v Terbiž. Tukaj je vedno kakor iz škafa lilo, in ni bilo mogoče na Svete Višarje iti. Torej se odpeljemo v Pontebo. Vidili smo na hribu močno terdnjavo Malborghet. Na zadnji avstrijski hiši pred mostom je napis: „Hoch lebe das Herrscherhaus Oesterreich.“ Kmaló bi bili na meji vso pertljago pometali v vodo, tako so nas strašili s preiskavo na meji, pa nazadnje ni bilo nič. Iz Pontebe se odpeljemo z laškim poštnim vlakom proti Vidmu (Udine). Naši vlaki so bolj pripravi in lepši, kot laški. Peljali smo se skozi 30 prerovov (tunelov), in več velikanskih mostov, preko katerih je vlak švigal.

Z Vidma gremo z vlakom v Karmin (Cormons), kjer smo se sošli z enim slovenskim sprevodnikom, ki nam je marsikaj zanimivega povedal od onih krajev. Tudi prenočili smo tam v „Albergo alla Stazione.“ V torek zjutraj se odpeljemo v Gorico, jo po večem ogledamo ter jo mahnejo okoli poldne peš v Kanal. Vse druge prekosi prijaznost in gostoljubnost preč. g. dekana. Tukaj smo večerjali, prenočevali, tukaj bomo tudi kosili, potem gremo na Sv. goro.*) kjer bomo zopet prenočili in gremo počasi proti Terstu. Od vsih serčna hvala.

V Kanalu 20 jul. 1892.

A. J.

Tu v Sarajevu so se prav lepo veršile procesije na sv. Rešnjega Telesa dan, kakor tudi v nedeljo po prazniku Jezusovega najsvetejšega Serca; prav lepo

*) Hvale vredno je od dijakov, da o počitnicah obiskujejo božje pota in se Mariji priporočujejo za pomoč pri nadaljnjih študijah in posebej za prihodnji svoj poklic. Vr.

je bilo vreme in veliko zbranega ljudstva. V praznik Jezusovega presvetega Serca, ki je tu v Sarajevi zapovedani praznik, so v. č. gosp. kanonik Ant. Jeglič blago-lovili novo hišo, katero so napravili za male sirote naš prevzvišeni gosp. nadbiskup s pomočjo dobre roke. Imamo zdaj že 8 tacihi sirot. O tej priliki so imeli tudi kratek govor in so jih učili, kako naj bodo hvaležne svojim dobrotnikom, najpred pa se zahvaliti ljubemu Bogu, da jih je preskerbel, da so ravno one tako srečne, ker je še dosti revnih otrok potrebnih, da bi bili tako preskerbljeni. Ljubi Bog naj prav obilno blagoslovi naše dobrotnike z zemeljskim in nebeškim blagoslovom. Visokočastiti gospod nadbiskup so šli pretekli telen s svojim g. tajnikom zakrament sv. birme delit po Bosni, po svojih župnijah; ljubi Bog naj jim da terdno zdravje, ker tu po Bosni so prav slabe pota, koder morajo dostikrat konja zasesti. Zdaj sta prišla 2 visokočast gosp. očeta Jezuita iz Travnika, od teh eden pridejo vsaki dan, zunaj nedelje, k nam sv. mašo darovat. Eden od teh so Kranjec, doma z Dobrove pri Ljubljani.

IV. Sedanja Kustodija.

(Konec.)

15. Latakija (Laodiceja); v samostanu je en sam duhoven, ki oskerbuje 260 katolikov, na otoku Cipru, ki ima 84.000 ljudi, je med njimi 37 kristjanov.

16. Nikosija; mesto ima 18.000 prebivalcev, med njimi je 500 katolikov, 2 duhovna sta v samostanu.

17. Larnaka; 2000 prebivalcev, 400 katoličanov, 4 duhovni in 2 lajika, v šoli je 20 učencev.

18. Limasol, prebivalci so večinoma gerki, 2 patra stanujeta v samostanu, ter oskerbljujeta malo katoliško občino.

19. V Egiptu Kairo; tu je en sam samostan s 6 duhovniki in 3 lajiki. Prebivalcev je v mestu do 400.000, katoličanov nekaj čez 2000.

20. Aleksandrija, ondi je lep samostan, katoličanov je ondi skoro 4000.

21. Fajum, ondi je hospic in ekspozitura za 1 duhovna.

22. Rosette, ondi je hospic, kjer je le en sam duhoven, ki pastiruje malo občino kerščansko; v mestu je pa 400.000 stanovnikov.

Kustodija sv. dežele je tudi posrednje hospic v Carigradu, kjer sta 2 redovnika, eden duhovnik in eden lajik; ta dva oskerbujeta zadeve reda v glavnem mestu turškem in pospešujeta promet Sv. dežele z Evropo.

V. Namen in delovanje frančiškanov v sv. deželi.

Namen frančiškanom je, Bogu služiti, vernim božjo besedo oznanovati, romarje sprejemati in jih pogostovati po svoji moči. Želeti je, da vsak redovnik zna italijanski; spovedniki pa morajo znati več jezikov, da morejo izpovedovati romarje v raznih jezikih. Kar zadeva narodnost, je največ italijanov, španjolov, francozov in tudi nekaj Nemcev, en par fratrov je tudi Slovencev (brat Valentin Rape). —

Na stotine romarjev pride vsako leto v sveto deželo, počastit tiste kraje, kjer je naš Zveličar Jezus

Kristus živel, terpel in umerl. Vsako četrto nedeljo pa se nabirajo milodari po naših cerkvah za varhe božjega groba in za ondotne oo. frančiškane. Ta dobrotljivost vernih kristjanov, mnoge bratovščine v podporo misijonov so očitni dokaz, da tudi v 19. stoletji véz ljubezni in edinosti sv. vere daljne pokrajine veže. S tim se Cerkev razodeva kot pravo kraljestvo Božje na zemlji, kot občestvo svetnikov pod vidaim poglavarjem rimskim papežem. To je tako občestvo, kjer so vsi enega duha in enega serca in kjer so vsi udje enega telesa, napolnjeni z božjo ljubeznijo, in to ljubezen skazujejo tudi daljno bivajočim bratom kristjanom.

Ta darežljivost kristjanov v Evropi priča kako knezi in ljudstvo v Avstriji, duhovni in neduhovni, svetinje sv. vere visoko cenijo in jih z darovi ohraniti hočejo.

Mili Bog poverni stoterno vsim dobrotnikom, kar delajo za čast Božjo in za razširjanje sv. Cerkve Božje v jutrovih deželah. A. K.

Razgled po svetu.

Linc. (Tretji katoliški shod.) Katoliški listi ne morejo prehvaliti, kako vgodno in častljivo se je obhajal 3. katoliški shod, pa kako se tega veselé vsi poštenjaki in dobromisleči; hudovoljni pa se jezé. Vdeleženje je bilo prav veliko; iz vsih stanov iz Avstrije bilo je pričujočih čez 300 gostov, in tudi še kateri iz Nemčije. Linski župan se je vradno udeležil in je s priserčnim govorom pozdravil pričujoče. Tako so bili prišli tudi: deželni predsednik baron Pouthon, deželni glavar opat Achleithner in lepo število škofov in družih visokih osebtev; drugi, zadržani so z dopisi in telegrami svoje sočutje naznanili. Že poprej je bil razglašen blagoslov sv. Očeta in preblagi telegram Njehovega cesarskega Veličanstva.

Nad velikim vhodom je bil napis: „Mit Gott für unsern Glauben, für Kaiser und Vaterland.“ („Z Bogom za našo vero, za cesarja in domovino“) Dvorana sama je bila prekrasno ozališana. Nad predsednikovim sedežem je bil velik bel križ z napisom: „V tem znamenju bodeš zinagal.“ Ob straneh ste bili postavljeni dopersnici papeževa in cesarjeva. Ob galeriji so viseli gerbi dežel in kraljestev z napisi: „Gott zur Ehr, dem Glauben zur Währ.“ (Bogu v slavo, veri v brambo.) „Z zedinjenimi močmi“ itd. Kakor smo že oznanili, bil je predsednik izvoljen grof Sylva-Tarouca, podpredsednik državni svétnik in deželni namestnik pl. Billan, pa poslanec kan. Klun; za odseke so bili prvomestniki: dr. Kasp. Schwarz, gr. Fr. Kuefstein, dr. Schindler, bar. Helfert, za katol. življenje starostni gr. Siegfried Salm, za katol. misijone kan. Pinzger.

O pričetku je predsednik v njem nagovoru posebno povdaril, da vera pri nas katoličanih ni kaka osebna ali postranska reč, kakor liberalci lažejo, (gromovito priterjanje in tleskanje), temveč je prašanje izmed vsega naj perve in naj tehtniše očitne zadeve prašanje moči, bitja ali nebitja (gromovita pohvala in ploskanje), prašanje naše omike, prašanje za ohranitev družbinstva. Kdor pravi, da je vera privatna reč, ta ima sam malo vere, ali pa nič ne. (Tako, tako je!) Ta stavek je govornik obširniše in učeno pojasnoval.

Dalje je rekel o cerkvi: Cerkvi smo dolžni pokorščino in ljubezen in ravno to njenemu poglavarju,

našemu cesarju po Božji milosti, mi smo Avstrijanci, kakor in ker smo dobri katoličani. (Pohvala)... Zato moramo zahtevati, da se Cerкви zagotovi popolna neodvisnost in prostost, da more svojo oblast skazovati, razvijati; vse moramo tudi storiti, da gojimo ljubezen in zvestobo do cesarske hiše, ker cesaro-deržavna ideja je naš Cesar in zvestoba do cesarja je véz, ki avstrijske dežele veže. (Ponovljena gromovita pohvala)...

Kar tiče narodno prašanje, moramo ločiti med „nacijonalnostjo“ in „nacijonalizmom.“ Narodnost (nacijonalnost) je ljubezen domovine, je razširjena družinska ljubezen členov enega ljudstva med seboj, ona je zunaj kerščanstva naj višje, kar človek pozna, nacijonalizem (menda nerodnost) je rogovilska prikazen našega časa. (Res, takó je tako), ktera proti zapovedim pravice in ljubezni moderne deržavne kopitarije pospešuje in je bil orožje v roki vsih sovražnikov zoper Avstrijo od prvega Napoleona. (Tako je.) S stališča pravice in ljubezni moramo mi katoliški Avstrijanci priznati ravnopravnost vsih avstrijskih narodnosti. (Gromovito priterjenje)...

Moravsko. († Kardinal Fürstenberg.) Olomuški knez nadškof Miroslav deželni grof Fürstenberg je 21. avg. ob 1 ponoči umerl na pljučnem omaganji na nadškofovskem posestvu Hochwaldu pri Friedlandu na Moravskem. Rojen je bil 8. okt. 1813, posvečen 4. okt. 1836, 6. jun. 1853 je postal knez nadškof Olomuški, 12. majnika 1879 pa kardinal. Bil je zvest čujaj cerkvenega reda proti komur koli in povdarjal je vselej pravo cerkveno pravico in vselej se je poganjal za pravo cerkveno stališče. 14. okt. 1886 je obhajal mašniško zlato mašo. — R. I. P.

Rim. V god sv. Očeta 21. t. m., to je, v dan sv. Joahima, so papež sprejeli čestitanja vatikanskih dostojanstvenikov. Potem so v družbi govorili med drugim o Krištofu Kolumbu, o njegovem slavnem djanji v prid katoličanstva, in dalje o novi cerkvi sv. Joahima, ktera se zida v novem mestnem oddelku „Prati“ v spomin škofovske 50letnice sv. Očeta.

Perzija. Silo vesela dogodba za katoliško vero se sliši iz Perzije. V tej deželi so se nahajali do današnjega časa ostanki nestorijanskega krivoverstva. Živeli so ti ubogi ljudje ločeni in so se tako ohranili. Naznanuje se pa sedaj tako-le: „Nestorijanski patrijarh Mar-Chimon je z vso svojo občino prestopil h katoliški Cerкви in s tem je konec storil že 15 stoletji obstoječemu nestorijanskemu razkolstvu. Nestorij, ki se je v prvo poganjal za Arijanovo krivoverstvo, kakor je znano, je učil, da v Kristusu niste dve natore, ampak dve osebi, ena božja in ena človeška. Nestorijanci so se vernili v naročje matere Cerkve v začetku rožnika (jun.); katoliški nadškof Urmijaški (Ourmich), kaldejskega obreda, milgsp. Tomaž Audou, je sprejel veroizpovedanje nestorijanskega patrijarha, kteri poslednji ima pri tem toliko več zasluge, ker se je moral odpovedati pravici svoje družine, ktera je imela vodstvo tega krivoverstva, torej nekako politiško predstvo. Urmijaški nadškof in opat mnihov sv. Hormizda potujeta zdaj po gorovji in dolinah kurdistan-skih ter ondod stanujoče nestorijance sprejemata v katoliško Cerkev.

Opomnjeno bodi, da pred trinogom Tamerlanom so se bili le ostanki oteli po gorovjih. Večina nestorijanov se je v 15. stoletji zedinila z Rimom, manjšina

je ostala zlasti po kurdistan-skih hribih do letošnjega leta. V letih 1843 in 1846 so bili od mohamedanskih kurdov nestorijanci skorej iztrebljeni, dokler ni evropejska diplomacija vmes posegla; od tistega časa so se s katoliškimi misijonarji skušali anglikanski „hochkirchlerji“ (menda saj ne, kakor njihovi bratje v Ugandi v Afriki) in ameriški krivoverci metodisti pridobiti nestorijance v Perziji. Hvala Bogu, da so katoličani zmagali!

Ogersko. (Kakoršno življenje, taka smert!) V Budapeštu je nedavno v neki gostilni neprevideno naglo umerl prekucuh Klapka, ki so ga rovarji močno čislali in preslavljali. Kar je žalostno, se je na njem nahajalo; bil je prijatelj Macinov in Garibaldov pa Bismarkov, s slaboglasnim Puls-kym tovaršem pri špekulacijah, pri čimur je pa tako obračil, da je celo od turkov podporo dobival in jemal ter umerl popolnoma siromak; liberalni listi so naznanjali, da je bil gostilničarju svojemu dolžan 600 glđ. Kakor taki brezverci ki se navadno za domoljube štulijo, ravno domovini največ hudega storé, tako je ta zgubljeni človek, madžaron, ko se je vernil s Pruskega, ravno ogerski deželi silo veliko hudega storil s tem, da je zlasti on nemško framasonstvo, kakor so pisali, trosil na Ogersko. Še prešnji večer pred smertjo je bil menda prav dobre volje v nekem mestnem logu pri frama-sonsko-judovskih tovarših. Zjutraj pa mu je začelo sape zmanjkovati, in kaj je bil konec pri tolikem hudem, kar je počenjal? Konec je bil krič: „gorje!“... „Gorjé, umerl bom!“ Tako je 72letni nesrečnež zakričal, butil na blazinico in izdihnil. Ali ni to strašno? Kdo bi želel v njegovi koži biti?...

I. Bratovske zadeve

molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec september (kimovec.)

a) Glavni namen:

Škofovski jubilej Nj. Sveto-ti Leona XIII.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII.)

b) Posebni nameni.

1. **S. Egidij.** Vse ta dan izročene, pa ne še zaznamnjane ali nenadne prošnje.

2. **S. Štefan.** Avstrijski cesar. Dežele pod krono sv. Štefana kralja. Molitve posebno potrebni duhovni. Razdjana družina.

3. **S. Anton Iksida in ss. tovarši mučenci.** Bogat sad nedavno prelite kervi mučencev v vzhodnji Mongoliji in Ugandi. Duhovne vaje in ljudski misijoni. Tehtne molitve.

4. **Praznik ss. angeljev varhov.** Ljudske in srednje šole. Mnogi zapeljani otroci, zlasti oni, ki so v slabi oskerbi.

5. **S. Lavrencij Justinijan.** Mnogi moški, ki se ne menijo več za svojo vero in za sv. Cerkev. Milovanja vredne srenje in njihovi duhovni pastirji. Odvernjenje kolere.

6. **S. Magnus.** Spoznanje in ljubezen do višjih, pravih verskih dobrót zakerknjenim hudobneže m. Važna premeščevanja.

7. **S. Regina.** Da bi se povernili na Nemško od ondod pregnani cerkveni redovi.*) Dedščine po Božji volji. Najbolj zapuščeni in naj ubožniši.

*) Ako bo šlo tako naprej, kakor se godi zdaj po svetu, zna kmalu priti čas, ko bodo želeli ne le povernitve redov na Nemško, temveč tudi papeža v Rim in verske šole nazaj, kjer so uzete.

Molitev.

Gospod Jezus Kristus! V ednosti z onim božjim namenom, s katerim si sam hvalil Boga na zemlji v svojem presv. Sercu in ga še zdaj hvališ brez konca v zakramentu sv. Rešnjega Telesa po vsem svetu, in v posnemanje presv. Serca brezmadežne Device Marije, Tebi darujem danes vsak trenotek vse svoje namene in misli, vse čutila in želje, vsa dela in besede. (100 dni odpustka enkrat na dan Leon XIII. 1885.)

Posebno pa ti jih darujem za škofovski jubilej sv. Očeta, kakor tudi za vse zadeve, ki so priporočene udom molitvenega apostoljstva v tem mesecu in današnji dan.

O sladko Serce mojega Jezusa, daj, da te vedno bolj ljubim. Amen. (Vsakrat 300 dni odpustka in če se vsak dan moli, enkrat v mesecu popoln odpustek. Pij IX. 26. l. 1876.)

Sladko serce Marijino, bodi moje rešenje. (Vsakrat 300 dni odpustka. Pij IX 1852.)

Sv. Jožef, prijatelj najsvetejšega Serca, prosi za nas. (100 dni odpustka enkrat na dan. Pij IX 1874.)

Sv. nadangelj Mihael, sv. Bonifacij, zvel. Peter Kanizij, prosite za nas!

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov, Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad. in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Za srečno spravlanje pridelkov. — Za mir. — V bratovsko molitev Naše ljube Gospé presvetega Serca Jezusovega se priporočam za pomoč v več nevarnostih, in zlasti v dveh imenitnih zadevah. — Za pohleven dež.

Zahvali.

Po objubi se zahvaljujem očitno Mariji Lurdski, k kateri so se moji mladoletni otroci obrnili za moje zdravje, in kakor v mnogih stiskah, so tudi uslišani bili po opravljanju devetdnevnice in prejemanji svetih zakramentov; naznanjam torej najpriserčnejšo zahvalo.

Janez Hribar.

Naši ljubi Materi Božji in Jezusovemu presvetemu Sercu se iz serca zahvaljujem za milost ozdravljenega živinčeta, ki je bilo v nevarnosti poginiti. Bodi hvaljen Jezus, češčena Marija Devica!

J. M.

Zdihljeji zahvale.

(Konec.)

Dragi bralec, kaj pa greh?... to ti danes pišem iz lastne skušnje in ti rečem: greh je grenak, je ostuden, je največje hudo na svetu, je neskončno razžaljenje samega Boga. Oh, koliko hudega je na svetu samo zavoljo greha, koliko hudega si ljudje nakopljejo z grehom, koliko bridkosti in težav si ljudje nakladajo z grehom! O greh, nesrečni greh, kako grenak si ti, kako gerd in ostuden si ti! Noben človek na svetu ni zmožen popisati ostudnosti greha; o ko bi ga vendar nikdar storil ne bil! Nasproti pa, kako sladko je služiti Gospodu, svojemu Bogu! Kako sladak si ti, Gospod Bog, tem, ki tebi služijo! Res tvoj jarem je sladak in Tvoje breme je lahko; res, kdor Bogu služi, ta okuša že tukaj nebesko

radost; kdor pa hudobnemu duhu služi ta pa že zdaj terpi peklenške muke!

Moj pravi namen je bil: s tem pisanjem očitno se zahvaliti Mariji, prečisti Devici, ker me je pripeljala v srečno zavetje. Očitno spoznavam in naznanjam, da me je Marija pripeljala v ta stan, v katerem se danes nahajam. Velikrat sem že občutil Marijino varstvo. Še za eno reč — eno milost Marijo prosim s tako trdnim zaupanjem, da sem prepričan, da me bo Mati Božja uslišala, sej resnične so besede sv. Bernarda. „Spomni se, o preusmiljena Devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bila Ti koga zapustila, kdor je pod Tvojo brambo pribežal, pri Tebi pomoči iskal, Tvoji prošnji se zročil. O Marija, O Mati, res vsakrat si me uslišala, kar sem Tebe prosil za svojo dušo. Večkrat sem mislil: če me bo Marija uslišala, bom po Danici očitno naznanil in danes pa rečem. O Marija, bodi tisočkrat češena in hvaljena za uslišanje! O Marija, sprosi mi stanovitnost v dobrem do konca življenja!”

Listek za raznoterosti.

Preč. g. Jožef Skubic, upokojeni duhovnik v Ribnici, starosta duhovnikov Ljubljanske škofije, je obhajal na Veliki Šmarin slovesno in prav spodbudno svojo demantno ali biserno sv. mašo. V predvečer so mu domači pevci zapeli po č. g. dr. Jan. Ev. Kreku nalašč v ta namen zloženo pesem, katero je uglasbil ribniški organist g. J. Carli. Cerkevna slovesnost, pri kateri je govoril č. g. dr. Krek, je bila jako ganljiva. Blagi 90letni starček je bil nenavadno čil in krepak; brez posebnega truda je vzdržal celo dolgo opravilo. Tudi pel je izjemno dobro. Ni se torej čuditi, če ponižni demantnik ni hotel vzeti v roke slavnostne palice, kakoršna je pri takih prilikah v navadi, terdeč, da mu križ zadostuje, da je križ palica njegova. Omenjeno slavnostno pesem bomo prihodnjič priobčili.

Č. g. Anton Jaklič, vojaški kapelan 2. verste v Trientu, gre za vojaškega kurata 2. verste v garnizijsko bolnišnico št. 9 v Terst.

Za služabnico Božjo Ano Katarino Emerih iz reda sv. Avgušтина, kakor se naznanuje, je monastirski škof Hermann postavil odbor, da bi sv. Cerkev to slovečo služabnico Božjo pristela med zveličane.

Beganje katoliške vere. V Pragi je bilo te dni 7 delavcev obsojenih vsak na sedem dni zapora, ker so oponašali katoliško pévanje litanij. — Marsikteri si utegnejo to za ušesa zapisati, ker begali so večkrat še vse huje sv. vero, zlasti s pisanjem.

Zadnje spremembe v kapuoinski provinciji. Prestavljeni so čč. in preč. gg.: Asslaber P. Alojzij kot vikar v Murau; Ažbe P. Janez Ev. v Celje; Bajec P. Gabrijel v Wolfsberg; Bervár P. Edvard kot gvardijan v Knittelfeld; Burtscher P. Gothard v Wolfsberg; Dvoršek P. Kajetan v Knittelfeld; Drevenšek P. Emanuel v Celje; Höglinger P. Severin v Irndning; Horvath P. Bonaventura v Hartberg; Inglič P. Friderik je postal gvardijan v Sv. Križu; Kemperle P. Karol Bor. v Švanberg; Koller P. Kerubin kot vikar v Knittelfeld; Kompatscher P. Teofil je postal vikar v Hartbergu; Lanzuner P. Lambert kot gvardijan v Celovec; Lebič P. Hermenegild je postal vikar v Sv. Križu; Lezuo P. Cenon je postal vikar v Wolfsbergu; Lorenzoni P. Vigilij je postal gvard. v Hartbergu; Mamic P. Aleksander v Sv. Križ; Mišič P. Metod v Loko; Perpar P. Hilarij v Loko; Salamon P. Hijacint v Lipnico; Vakselj P. Alfonz M. je postal vikar v Celji; Wagner

P. Sigismund v Lipnico; Walzl P. Anaklet v Lipnico; Zupančič P. Donat v Sv. Križ.

Izmed častnih bratov lajkov: Čater Fr. Urban v Gorico; Erzetič Fr. Jeremija v Sv. Križ; Fojkar Fr. Hilarijon v Sv. Križ; Golob Fr. Rogerij v Kerško; Jančič Fr. Protazij v Knittelfeld; Kuntner Fr. Krištof v Hartberg; Ledinek Fr. Klemen v Murav; Scheicher Fr. Bernardin v Hartberg; Skrabl Fr. Kazimir v Lipnico; Tarča Fr. David v Celje.

Duhovske spremembe v lavantinski škofiji. Čast. o. Jakob Diviš, iz reda sv. Frančiška, pride iz Bolzana za kapelana k Mariji Devici v Mariboru; čast. o. Nazarij Schönwetter k Sv. Trojici, in od ondot čast. o. Andrej Golob v Maribor; čast. gosp. Martin Medved je premščen iz Laškega Terga v Žalec; na njegovo mesto pride čast. g. Fr. Šelih iz Reichenburga; in čast. g. Joz. Keržišnik, sem. duhoven v Mariboru, pride za kapelana v Reichenburg.

Duhovske spremembe v Kerški škofiji. Čast. gosp. Fr. Šneider, župn. v Št. Rupertu pri Beljaku, je dobil faro Trebnje; Č. g. Jan. Sirknik, gre za kanonika v Gosposvetu, in č. g. kan. Joz. Fric na njegovo mesto za župn. v Dvorče. — Premeščena sta čč. gg.: Fr. Vičnik, podvodja v Marijanišču, za provizorja v Fresah, na gornj. Koroškem, in na njegovo mesto F. Streiner, kapl. pri sv. Gemi. — V Marijanišče je na novo sprejetih 43.

Ljubljana. Novi gg. bogoslovci, dozdej sprejeti: 1. Gnidovec Iv. iz Ajdovice; 2. Jerše J. iz Šmartna; 3. Prelesnik Matija iz Dobrepolja; 4. Novak Jož. s Podzemlja; 5. Preželj Luka z Boh. Bistrice; 6. Koprivec Pet. iz Škofje Loke; 7. Jarec Al. iz Ajdovice; 8. Benedičič Jak. iz Škofje Loke (Sopotnice); 9. Erker Jož. iz Stare cerkve; 10. Tič Lovrenc iz Moravč; 11. Mihelič J. iz Semiča; 12. Kejžar J. iz Sorice; 13. Švigelj Jož. iz Borovnice; 14. Sirknik J. iz Št. Vida; 15. Plešic Ant. od sv. Katarine.

Prošnja. Odbor rečne loterije v korist misijonske hiše v Kočevju se najtopleje zahvaljuje vsem p. n. podpirateljem tega podjetja. Usoja si pa prositi slavno občinstvo, naj bi našemu podjetju tudi nadalje ohranilo svojo naklonjenost. Srečke za misijonsko hišo so bile vse razposlane, a mnogi so jih vernili; za pridržane srečke po raznih krajih prav mnogi še niso deponirali denarjev. Podpisani odbor vljudno prosi, naj to blagovolje kmalu storiti, ali vsaj nerazprodane srečke pravočasno verniti. Želeti je namreč, da je vse vrejeno do 30. novembra t. l., ko se ima srečkanje zveršiti. — Poleg lepih darov, katere obeta loterija, naj bi se dobrotniki ozirali tudi na blagi namen, ki ga ima imenovana rečna loterija, ter pripomogli, da bi se poplačali dolgovi, kateri sedaj težé misijonsko hišo. Gotovo je, da bo tudi darove, steržene v ta namen, milostni Bog blagim podpirateljem stotero povernil.

Odbor za zidanje misijonske hiše v Kočevju.

Zgubil se je nekdo z imenom: „Katoliški značaj.“ Če kdo vé zanjga, je prošén, da bi ga materi nazaj pripeljal.

Kclera ne divja le samo na Ruskem, ampak po nekoliko tudi na Francoskem, in pričela se je tudi v Hamburgu.

Na katoliški shod priti so med drugimi dostojanstveniki obljubili tudi milgsp. knezoškof Lavantinski.

Verona, 22. avg. 1892. (Poterdilo.) Brez pomude Vam, Prečast., poterjam, da sem prav hvaležno prejel 348 lir, ki ste mi jih poslali posredoma g. bankirja Mayerja z nakaznico (Chèque) na „Banca Generale di Milano“, kar znaša 160 gld. za afrikanski misijon. (Med temi darovi je tudi stotak, ki namga je poslala neimenovana dobrotna roka za misijon zamurskega duhovna „P. Daniela, ki je bil lansko leto v Ljubljani“ in darovi nekterih družih, ki so se posebej v molitev priporočali itd.; sicer pa darove za afrikanske misijone navadno oddajamo v knezoškofijsko pisarno v Ljubljani, od koder se pošiljajo na Dunaj vse leta od časov pok. provikarija Ign. Knobleharja in ondotni odbor podpira napravo za srednje-afrikanski misijon v Veroni, kakor sploh štacijone škofa Sogara v Egiptu, dokler se zopet ne odpre pot v srednjo Afriko, v Hartum itd. — po kaki prerzagi trinoga Mahdi-ja, čegar sprednik je razdjal misijon v Hartumu, nekaj misijonrajev in redovnic zaslužnil ter nekatere še zmeraj derži v sužnjosti, nekaj pa jih je pobegnilo in se rešilo iz divjega robstva. Vr. Dalje piše pisavec iz Verone:) Precej jutri bom pisal našim bratom v Kairo in jim bom naznanil namene dobrotnih ljudi, ki so dali darove. Serčna hvala tudi Vam, prečast. Gospod, za vdeležje, ki ste ga pri tem imeli, bodete imeli tudi Vi svoj delež v teh molitvah.

Giuseppe Semibinti,

duhovni oskerbnik v napravi za zamurce.

Kam veslamo? vpraša eden dunajskih listov z ozirom na to, da vsled počenjanja mladočehov ena naj odličnejših avstrijskih dežel nima nobenega zastopnika več v ministerstvu. — Kam veslamo? smemo tudi Kranjci vprašati — kam veslamo s temi plesi, shajališči, popivanjem še nezrele mladine?! Naznanja se, da celo že dijaki višje ljubljanske gimnazije so priredili pod pokroviteljstvom g. prof. M. Vaduška v nedeljo, 21. t. m., v Kranji veselico s koncertom, plesom! — Po eni strani bije toča, veliko srenj na Dolenjskem hudo strada, žuga bolezen, ki po več deželah že strašno ljudi mori, kmečka mladina rogovili in se pobija, kolje, hudodelniki ropajo hiše Božje, drugi skrunijo praznike; po drugi strani pa se shaja že mlečnobradna mladina k veselicam, plesom itd., ko vender c. kr. šolski svet strogo ukazuje po vsih gimnazijah, da dijaki so dolžni tudi o počitnicah spoštovati gimnazijska pravila, kakor med šolskim letom; peto — šestošolci — pa se imajo na plese shajati! itd. Kakošna je to disciplina? Kam veslamo!

Dobrotni darovi.

Za dijasko mizo: G. Jan. Hribar 1 gld. — Preč. zl. mašnik J. P. 2 gld. — Najdenček 1 gld. — Neimen. 30 kr.

Za afrikanski misijon: Neža Jerina 1 gld.

Za pogorelec Vel. Otoka: Neimenovana zvezčič oblek.

Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru: Čast. gosp. župnik v pok. Anton Jakšič prelep srebern kelih, ki ga izdeluje Jan. Kregar in ga bode najberž videti ob času katol. shoda v „Katol. bukvarni,“